

به کدام مدرسه می‌رویم؟

آیا مدرسه‌های ما محیط‌هایی هستند امن، منعطف، پویا و برانگیزاننده برای پاسخ‌گویی به نیازها و علاقه‌های دانش‌آموزان؟! آیا مدرسه‌ها به زبان و مطابق میل بچه‌ها برای تعلیم و تربیت آن‌ها برنامه‌ریزی می‌کنند؟ آیا آرزوهای بچه‌ها با خواسته‌ی بزرگ‌ترها منافاتی دارد یا تنها راه‌ها متفاوت هستند؟

مدرسه از نظر بچه‌ها

خوراکی نخور! از جات بلند نشو! بی‌اجازه حرف نزن! با بغل‌دستیت حرف نزن! از روی درس بخون! پرسش‌ها رو جواب بده! با این کلمه‌ها جمله بساز! شعرها رو حفظ کن! از روی غلط دیکته‌ها بنویس! نقاشی این وسیله رو بکش! تو حیاط ندو! موبایل نیا. این کار رو بکن! اون کار رو نکن! ...بکن! ...نکن! ...بکن! ...نکن!

مدرسه از نظر اولیای مدرسه

معلم: مدرسه جایی است برای آموزش سواد و یادگرفتن آداب و رفتار اجتماعی.
مدیر: مدرسه کارخانه‌ی آدم‌سازی است.
کارشناس تربیت بدنی: مدرسه جایی است که بچه‌ها می‌توانند در آن کمی تحرک داشته باشند تا سالم بمانند.
کارشناس آموزش و پرورش: در همه جای دنیا، مدرسه یک حیاط است و چند کلاس و معلم که همگی کمک می‌کنند بچه درس بخواند و باسواد شود.
مشاور روان‌شناسی: مدرسه اولین نهاد اجتماعی است که کودک وارد آن می‌شود تا هم سواد بیاموزد و هم رفتار درست.

مدرسه از نظر اولیای خانه

پدر: مدرسه لازم است برای باسواد شدن. من این همه زحمت می کشم که فرزندم از من موفق تر شود.

مادر: مدرسه جایی است برای تجربه‌ی اجتماعی؛ برای پخته‌تر شدن.

خواهر پیش دبستانی: مامانم می گوید همه باید بروند مدرسه و درس بخوانند تا باسواد شوند.

برادر دانشجو: راستش مدرسه جایی است که بچه‌ها را در دوره‌ی نوجوانی و جوانی کنترل می کند تا به بیراهه نروند.

خان عمو: برای برادرزاده‌ی من مدرسه جایی است که باسواد شود و در آینده کارهای شود.

مادر بزرگ: بچه‌ها باید خوب بزرگ شوند. بالاخره در مدرسه معلمان و کارشناسان تربیتی می‌دانند با بچه‌ها چطور رفتار کنند که مجبورشان نکنند درس بخوانند. ما که از پسران بر نمی‌آییم.

مدرسه از نظر برنامه‌ی درسی ملی

محیط مدرسه خانه‌ی دوم متربیان تلقی می شود، به گونه‌ای که در آن فعالیت‌های یاددهی-یادگیری زمینه‌ی تحقق اهداف درسی و تربیتی را فراهم می‌کنند و امکانات و تجهیزات آن در جهت تحقق «مدرسه‌ی زندگی» سامان دهی و مدیریت می‌شود. «مدرسه محیط یادگیری پایه و اصلی است. اما یادگیری به آن محدود نمی‌شود و سایر محیط‌ها نظیر محیط‌های اجتماعی، طبیعی، اقتصادی، صنعتی و فرهنگی را نیز در بر می‌گیرد.

محیط یادگیری با بهره‌گیری از ظرفیت‌های نظام هستی، محیطی امن، منعطف، پویا، برانگیزاننده و غنی را برای پاسخ‌گویی به نیازها، علاقه‌ها و ویژگی‌های دانش‌آموزان تدارک می‌بیند. همچنین، با بهره‌گیری از ظرفیت و قابلیت محیط‌های مجازی و رسانه‌ها، زمینه‌ی بهبود موقعیت دانش‌آموزان و ارتقای فرایند یاددهی-یادگیری را فراهم می‌آورد» (برنامه‌ی درسی ملی، ص ۱۴-۱۳).

مدرسه از نظر آیین‌نامه‌ی اجرایی مدارس

مدرسه از مهم‌ترین نهادهای اجتماعی، تربیتی و آموزشی و اصلی‌ترین رکن تعلیم و تربیت است که به منظور تربیت صحیح دانش‌آموزان در ابعاد دینی، اخلاقی، علمی، آموزشی، اجتماعی و کشف استعدادها و هدایت و رشد متوازن روحی و معنوی و جسمانی آنان بر اساس اهداف مصوب دوره‌های تحصیلی، برابر ضوابط و دستورالعمل‌های وزارت آموزش و پرورش تأسیس و اداره می‌شود (آیین‌نامه‌ی اجرایی مدارس، مصوب ۱۳۷۹).

مدرسه در آرزوهای دانش‌آموزان

☺ در زنگ مطالعات اجتماعی بازی‌های فکری انجام دهیم؛ بازی‌هایی مثل: تصمیم‌گیری، مشورت کردن، طبقه‌بندی، پیش‌بینی، راست‌گویی، محبت به دیگران و احساس مسئولیت.

☺ در زنگ علوم وسایل ساده‌ای مثل ساعت آفتابی، بادنما و قطب‌نما بسازیم. به طبیعت برویم و پدیده‌های طبیعی را ببینیم و حس کنیم.

☺ در زنگ ریاضی مسئله‌های واقعی حل کنیم. مثلاً به فروشگاه برویم و خرید کنیم. پول واقعی به مغازه‌دار بدهیم و قیمت خریدمان را حساب کنیم.

☺ در زنگ فارسی قصه‌ی اتفاقات خوب و بد را بنویسیم تا دیکته یاد بگیریم. به ما اجازه بدهند داستان‌های تخیلی خودمان را تعریف کنیم. قصه‌های جذاب تاریخی بخوانیم. از زیبایی‌های طبیعت حرف بزنیم.

☺ در زنگ ورزش اجازه داشته باشیم در حیاط مدرسه کمی بدویم، بازی و شادی کنیم و بازی‌های محلی انجام دهیم.

☺ در زنگ هدیه‌های آسمانی به دوستانمان مهربانی کنیم. ایمان داشتن را حس کنیم. احترام به بزرگ‌ترها را یاد بگیریم. وجود خودمان را بشناسیم.

☺ در زنگ تفریح، در حیاط مدرسه جا داشته باشیم تا با دوستانمان حرف بزنیم، بازی کنیم و بدویم.

آنچه دانش‌آموزان از مدرسه می‌خواهند، با آنچه خود مدرسه، خانواده و اسناد بالا دستی آموزش و پرورش بر آن تأکید می‌کنند، تفاوت اساسی ندارد؛ تنها روش‌ها و شیوه‌های اجرا متفاوت هستند. اگر آموزش‌های مدرسه‌ای را به زندگی واقعی بچه‌ها نزدیک کنیم، آرزوهایشان را برآورده کرده‌ایم و خوب زیستن را یادشان داده‌ایم.